

BULETINUL EPISCOPIEI

Buletin informativ al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, cu reședința la Giula
Apare cu binecuvântarea † Preasfințitului Părinte Episcop Siluan - Anul XV. Nr. 12 (176), decembrie 2017

SCRISOARE PASTORALĂ

LA SĂRBĂTOAREA NAȘTERII DOMNULUI - 2017

† SILUAN

**din mila lui Dumnezeu
Episcopul Eparhiei
Ortodoxe Române
din Ungaria și Locțiitorul
Episcopiei Daciei Felix**

Iubitului cler, cinului monahal și drept-măritorilor creștini și creștine din cele două Eparhii: Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria și Episcopia Daciei Felix, har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Fiul Său, Cel Unul Născut în cetatea Betleemului, din Maică Preacurată și Fecioară, fără de tată, pentru noi, oamenii și pentru a noastră mântuire, iar din Tatăl Născut mai înainte de veci, fără de mamă și de la noi părintească dragoste și frățească îmbrățișare!

„Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Conducătorul Care va paște pe poporul Meu Israel” (Matei 2,6).

Iubiți frați și surori în Hristos Domnul,

Așa au grăit mai demult înțelepții și învățații lui Israel, cărturarii și arhierii poporului, către Regele Irod, când au vrut să îl lămurească, prin cuvinte proorocești, despre locul Nașterii și Persoana lui Mesia, Unul Domnului, Cel venit în lume pentru mântu-

irea neamului omenesc, pe Care toți evreii credincioși îl așteptau.

Un grup de magi, învățați la rândul lor, porniseră din

este scris (Matei 2, 5).

Iată însă, că așa cum se întâmplă adesea în lumea în care trăim, de la începuturile ei și până astăzi, nu toți se

ținutul îndepărtat al Persiei, pentru că au descoperit acolo, citind în cărțile lor, dar și în tăria cerului, despre o stea strălucitoare foarte, care le vestise lor despre nașterea Unui mare Împărat. Și au văzut steaua și au crezut și au urmat ei, iar steaua i-a condus până la cetatea cea vestită a Ierusalimului, dar acolo s-a ascuns. Și magii, nedumeriți și supărați, dar nevoind să abandoneze prea ușor căutarea lor arzătoare, au cerut sfat Regelui Țării, marelui Irod, cu nădejdea că acesta le va îndeplini cererea și le va putea alunga tristețea. Și l-au întrebat pe el: Unde este să Se nască Hristos? Iar Irod i-a întrebat, la rândul său, pe cărturarii lui, care l-au vestit, cu încredințare mare, că în Betleemul Iudeei va să Se nască, căci așa

bucură de nașterea Unui mare Împărat. Irod, la rândul său Rege al Iudeii, temându-se că Cel nou Născut ar putea să îi ia locul, a vrut să înlăture din fașă această posibilitate. Și fățarnicindu-se, le-a spus magilor răspunsul aflat de el de la cărturarii săi, dar le-a cerut ca după ce îl vor afla, să vină să îi dea și lui de veste, chipurile ca să meargă și el să I se închine (Matei 2, 8). Credea, că la fel de ușor pe cât i s-a arătat despre această nouă posibilă amenințare la adresa tronului său, deși nu era o primejdie reală, îi va fi să o și înlăture, după ce va fi aflat de la magi locul exact unde S-a născut Hristos, ca să meargă la sigur.

Iar dacă drumul magilor s-a făcut prin descoperire dumnezeiască, cum din pronie divină a fost și întâlnirea lor

cu Regele Irod, pentru că încă nu se plinise vremea ca Pruncul Nou Născut să părăsească această lume, un înger se arată magilor, după ce aceștia L-au descoperit pe Prunc și I s-au închinat cu bucurie mare și cu daruri și i-a îndrumat ca pe o altă cale să se întoarcă în țara lor.

Regele Irod, văzând că a fost înșelat de magi, s-a supărat cu supărare mare și a dat acea poruncă nelegiuită și fără de Dumnezeu, ca oștenii săi să meargă la rândul lor în cetatea Betleemului și să ucidă acolo pe toți pruncii, de 2 ani și mai în jos, după timpul pe care îl aflase de la magi, ca astfel să îl taie și pe Hristos (Matei 2, 16).

Și s-a împlinit atunci această mare fărădelege și grozăvie, vestită și ea de Proorocul Ieremia: „Glas în Rama s-a auzit, plângere și tânguire multă; Rahela își plânge copiii și nu voiește să fie mângăiată pentru că nu mai sunt!” (Matei 2, 18).

Dar, cum toate se află în mâna lui Dumnezeu și nici măcar o vrabie nu cade pe pământ fără știrea Tatălui Ceresc (Matei 10, 29), așa și sufletele acestor copii nevinovați s-au suit la Cer, în sânul lui Avraam, devenind primele jertfe vii și fără prihană din ceata cea numeroasă a Mucenicilor creștini care s-au arătat mai apoi, de-a lungul veacurilor, până azi.

Și nici fărădelegea lui Irod

(Continuare în pag. a 2-a)

SCRISOARE PASTORALĂ LA SĂRBĂTOAREA NAȘTERII DOMNULUI – 2017

(Urmare din pag. 1-a)

nu a rămas nepedepsită, căci de ceea ce se temea nu a scăpat, ba și mai rău, că și-a pierdut nu doar tronul, ci și viața în chinuri groaznice, așa după cum i se cuvenea și după cum au consemnat izvoarele istorice ale vremii.

Dreptmăritori creștini și creștine,

Dacă temerea lui Irod și folosirea violenței împotriva dușmanilor, sau pentru a-și atinge anumite interese, se întâlnește și astăzi în foarte multe cazuri, ba chiar am putea spune că a devenit o regulă, într-o lume tot mai dezvoltată din punct de vedere material și mai înzestrată pe plan militar, a cărei grijă pentru înarmare și păstrarea securității pare că a ajuns obsesivă și ocupă resursele cele mai multe ale țărilor, iată că nici credința nu s-a stins cu totul din sufletele oamenilor. Și chiar dacă însăși lupta împotriva așa-ziselor „credințe medievale”, a celor prea atrași de lumea aceasta seculară, după cum le spune și numele, câteodată se înăsprește atât de mult, încât te poți gândi că va avea parte de izbândă și de un câștig prea mare de cauză, totuși nu se poate să nu constatăm că și năzuința după cele sfinte și înalte nu a putut fi înăbușită de nimic. Nici de dezvoltarea științei, nici de propaganda mincinoasă a necredinței, nici de lipsurile materiale, sau de mulțimea bogățiilor, și nici măcar de dulceața păcatului ce este și astăzi la loc de mare cinste.

Deși greșește, omul totuși însetează după Dumnezeu, iar căutarea aceasta, din adânc de suflet, asemănătoare celei a magilor, rămâne și astăzi la fel de actuală.

Și în cetatea Betleemului, în „Casa Pâinii”, ce se află alături de Ierusalim, „Orașul Păcii”, așezările de odinioară au devenite orașe mari și casele din ele s-au modernizat, bisericile s-au înălțat, iar oamenii sunt câteodată pașnici și răbdători, așteptând cu credință să se închine la steaua prețioasă, din metal făcută și așezată deasupra pietrei pe care S-a Născut Hristos Domnul, din Peștera ce stă și acum sub Masa Sfântului Altar al bisericii celei mari a Nașterii, iar altă dată sunt și acolo zvonuri și freamăte de războaie ce se arată foarte ușor.

Teamă și bucurie, liniște și frământare, credință și întunecare, se întâlnesc și acum peste tot, în lume și mai ales în sufletele oamenilor.

Dar luminița adusă în Betleem de Nașterea Domnului și vestită prin Steaua ce i-a atras pe magii de odinioară, strălucește și astăzi, peste lume și peste veacuri, pentru toate inimile și sufletele ce au în ele puterea și dorința de a o vedea. Jertfa de sine, și nu teama față de celălalt, nădejdea în puterea și exemplul dat lumii de venirea lui Hristos, rămân și acum ca o chemare în fața lumii. Și totuși, încă mulți dintre oamenii de astăzi și mai ales cei de pe bătrânul continent european, poartă asupra lor apa cea sfântă și sfințitoare a Botezului Creștin, în numele Preasfintei Treimi și Pecetea Darului Duhului Sfânt.

Pe acestea să nu le risipim și să nu le lăsăm nelucrătoare, înăbușite sub poverile cele grele ale lumii în care și noi trăim. Ci să lucrăm, cu răbdare și stăruință, la întărirea lor, spre luminarea și binele sufletelor noastre de creștini ca și în ele să se nască și să crească Domnul Hristos. Să Îi

aducem și noi prinos de cinste Pruncului ce în aceste zile se naște nu în Peștera cea rece a Betleemului istoric, ci în adâncul inimilor noastre, să Îl căutăm pe Acesta pe calea cea îndepărtată și întortocheată uneori, ce duce până la Betleemul de taină al sufletelor noastre și aflându-L acolo, să ne bucurăm, ca cel ce a aflat comoară mare (Matei 13, 44). Și asemenea magilor, să ne întoarcem apoi mai întăriți, pe calea ce și noi o vom avea de urmat, mai departe, pe acest pământ.

Iubiți credincioși și credincioase,

Anul care vine va fi pentru noi, românii de pretutindeni, un an mai special deoarece se va împlini atunci, cu ajutorul lui Dumnezeu, Centenarul sau 100 de ani de la Unirea cea Mare de la Alba Iulia, din 1 Decembrie 1918, a tuturor românilor într-o singură Țară, Românească și Creștinească. Pe care i-au unit străduința și luptele bărbăților aleși ai Neamului nostru, aceeași limbă, vorbită de către toți, aceleași năzuințe și idealuri, dar mai ales aceeași credință dreptmăritoare, care s-a învrednicit a fi și ea slujitoare lui Hristos Domnul, Cel Născut odinioară în cetatea Betleemului pentru mântuirea lumii întregi. De aceea, Sfântul Sinod al Bisericii noastre, la fel cum a făcut în fiecare an, de când se află sub cărmuirea înțeleaptă și îndrumarea Preafericitului nostru Părinte Patriarh Daniel, a hotărât ca și 2018 să fie un an ales, cu o temă anume: „Anul omagial al unității de credință și Neam și Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918”.

Trăind sub vremi, din pă-

cate, nu am fost lipsiți nici noi de grijile, ispitele și frământările lumii contemporane, dintre care dezbinarea s-a făcut adeseori prea simțită.

Întărindu-ne, însă, în credința creștină cea dreptmăritoare, ce sălășluiește în adâncul sufletului fiecărui român, străduindu-ne să îl vedem pe cel de lângă noi mai întâi ca pe un frate și nu ca pe un dușman, așezând smerenia la temelie relațiilor noastre cu aproapele și cu Bunul Dumnezeu, să încercăm stăruitor să ne depășim pe noi și toate relele ce ne înconjoară și crescând în această moștenire sfântă primită de la înaintași, să ne arătăm ca niște fii vrednici ai Neamului nostru Românesc și mai ales ai Bisericii noastre Ortodoxe Române, Maica cea Sfântă a tuturor fiilor ei duhovnicești și Soră bună și adevărată a tuturor celorlalte Biserici Dreptmăritoare Creștine din lumea întreagă, care ne înlesnesc drumul cel sigur, al fericirii magilor de odinioară și al înaintării noastre pe calea cea strâmtă și adevărată ce duce spre Întâlnirea cu Mirele Cel Ceresc, a Cărui Naștere cu toții, astăzi o prăznuim!

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor și către Hristos Domnul, Cel Născut în ieslea Betleemului, rugător,

† Siluan
Episcopul Eparhiei
Ortodoxe Române
din Ungaria și
Locțiitorul Episcopiei
Daciei Felix

Data în Reședința noastră
Episcopală din Giula, la
Praznicul Nașterii Domnului,
în Anul Mântuirii 2017.

Recepția Oficială de Ziua Națională a României la Giula

Joi, 30 noiembrie 2017, în organizația Consulatului General al României la Giula, din Ungaria, a avut loc Recepția Oficială de Ziua Națională a României, desfășurată, la fel ca și în anii trecuți, în sala festivă a Hotelului Erkel, din localitate.

La manifestarea anuală dedicată acestui eveniment festiv și solemn pentru românii de pretutindeni: Sărbătoarea Națională și amintirea unirii românilor într-o singură Țară, au luat parte în jur de 300 de invitați, români de ambele părți ale graniței, din Ungaria și România, între care s-au numărat: Înaltpreasfințitul Părinte Timotei Arhiepiscopul Aradului, Preasfințitul Părinte Sofronie, Episcopul Oradiei, Preasfințitul Părinte Siluan, Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria și Chiriarihul locului, Domnul Florin Trandafir Vasiloni, Consulul General al României la Giula și gazda acestei manifestări, Domnul Marius Lazurcă, Ambasadorul României la Budapesta, Domnul Daniel Banu, Consulul General al României la Seghedin (Szeged, Ungaria) și Domnul Consul Cristian Daniel de la același Consulat, Domnul Roberto Sperandio, Consulul Onorific al Italiei la Arad, Domnul Traian Cresta, Purtătorul de cuvânt al comunității românești în Parlamentul de la Budapesta, Domnul Tiberiu Iuhas, Președintele Autogovernării pe Țară a Românilor din Ungaria (AȚRU), Doamna Mariana Negrău, Directorul Centrului de Documentare și Informare al AȚRU, Doamna Maria Gurzău Czeglédi, Directorul Liceului Românesc „Nicolae Bălcescu” din Giula, Domnul Aurel Chiriac, Directorul Muzeului Țării Crișurilor din Oradea, Domnul Lucian Silaghi, Directorul Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Bihor, Domnul Ioan David, Directorul Institutului de Studii Banatice „Titu Maiorescu”, al Academiei Române, Filiala Timișoara, reprezentanți ai altor culte, Primari și Viceprimari, din Ungaria și România (Domnul Laszlo Pluhar, Primar la Elek-Aletea, Domnul Nagy Bela, Primar la Medgyesegyhaza, Doamna Elvira

Ardelean, Primar la Otlaca Pustă-Pusztottlaka, Domnul Mariaj Janos, Primar la Bătania-Battonya, Domnul Ioan Mărginean, Primar la Nădlac, Domnul Petru Antal, Primar la Pecica, Domnul

Berthold Netea, Viceprimar la Miche-rechi-Mehkerek, Doamna Tripon Eme-se, Viceprimar la Chtighaz-Ketegyhaza, Domnul Gheorghe Ardelean, Consilier în cadrul Consiliului Județean Bekes), Doamna Viorica Cherteș, Președintele Asociației Femeilor Ortodoxe din Oradea și alte oficialități și invitați.

Evenimentul a fost deschis de imnurile naționale ale Ungariei, României și Uniunii Europene, interpretate de Corul „Pro Musica” din Giula, aflat sub conducerea Domnului Profesor Adrian Bughi, din Arad, urmate de cuvântul Domnului Consul General Florin Trandafir Vasiloni. Acesta a subliniat importanța istorică a Zilei Naționale a României, ce reprezintă împlinirea dezideratului de libertate, unitate și demnitate națională al mai multor generații de români, prin Marea Unire de la 1 decembrie 1918, valorile ce caracterizează Statul Modern Român, bazate pe bună conviețuire și respect reciproc, față de minoritățile conlocuitoare, față de celelalte State membre din organizațiile din care face parte, față de vecini, putând astăzi să privească cu satisfacție către trecut și cu încredere spre viitor și încercând să facă față, împreună cu ceilalți, noilor provocări la care este supusă societatea contemporană. Coeziunea românilor din diasporă, bazată pe identitatea națională și valorile românești, este o dovadă în plus a îndeplinirii idealului de

unitate exprimat prin actul istoric de la 1918, adaptat noilor circumstanțe și realități globale.

De asemenea, a adus mulțumire membrilor comunității istorice românești din Ungaria, în mijlocul căreia își desfășoară activitatea, tuturor celor care au onorat invitația de a lua parte la Recepția Oficială de Ziua Națională a României și celor care au sprijinit Consulatul General al României la Giula în organizarea acestui eveniment de ținută: Consiliului Județean Bihor, Filarmonicii de Stat din Arad, Corului „Pro Musica” din Giula, Universității de Vest „Vasile Goldiș” și Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, Companiei de Apă Arad, Cofetăriei „Roze” din Salonta și tuturor celorlalți susținători.

Cu sprijinul Muzeului Țării Crișurilor din Oradea și a sculptorului Radu Lazăr, oaspeții s-au putut bucura și de o minunată expoziție de obiecte tradiționale populare românești (obiecte sculptate din lemn, uși, scaune, textile, etc.), amenajată pe holurile hotelului.

Programul artistic al acestei manifestări a fost oferit de Cvartetul Filarmonicii de Stat din Arad, condusă de Directorul Doru Urban, de membrii ai Ansamblului Profesionist „Crișana” din Oradea, condus de Directorul Leontin Ciucur, de solistele Bianca Popa, de la Liceul de Artă din Oradea, Maria Stan Toma, din Arad, ș.a.

A fost din nou o seară de simțire și trăire românească la Giula, adresată membrilor comunității istorice din acest oraș și celelalte localități din Ungaria, în care trăiesc români, dar și numeroșilor oaspeți veniți din România, de la Oradea, Arad, Timișoara și din alte părți, care la invitația Consulatului General al României din Giula și sub oblăduirea Bisericii Ortodoxe Române reprezentantă prin mai mulți Ierarhi, s-au bucurat împreună de Ziua Națională a României.

**Biroul de Presă
al Episcopiei Ortodoxe
Române din Ungaria**

Pro Memoria - Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Justinian Marina

(Urmare din numărul de septembrie)

Activitatea lui publicistică și editorială

Patriarhul Justinian Marina a publicat 12 volume sub titlul semnificativ Apostolat social (București, 1948-1976), cu toate pastoralele, cuvântările și articolele sale.

S-au editat noi periodice bisericești ori și-au continuat apariția cele vechi:

“Biserica Ortodoxă Română” (din anul 1874)

“Ortodoxia”

“Studii Teologice”

“Glasul Bisericii” (a Mitropoliei Ungrovlahiei)

“Mitropolia Moldovei și Sucevei”

“Mitropolia Ardealului”

“Mitropolia Olteniei”

“Mitropolia Banatului”

O serie de periodice editate de comunitățile ortodoxe române de peste hotare.

S-au reeditat: Biblia sinodală, în două ediții (1968 și 1975); Noul Testament, toate cărțile de cult, fiecare în mai multe ediții aproape toate manualele necesare pentru învățământul teologic superior și seminarial, o serie de lucrări cu caracter teologic, istoric, scrise de ierarhi, profesori de teologie, preoți, sau teze de doctorat. (Cf. <http://patriarh.ro/Justinian/acftpublisher.php> - 29.08.2016).

Arhiepiscop Vicar și Mitropolit la Iași

Mai mult decât în alte provincii ale țării, cel de-al doilea război mondial lăsase peste tot în Moldova răni adânci, vizibile în ruine, devastări, mizerie socială. Eparhiile Moldovei erau și ele dezorganizate economic și administrativ. Se cerea o vastă operă de reconstrucție morală și materială, printr-o strictă chivernisire a resurselor și totală dăruire a celor angrenați în acest efort.

Mitropolitul Moldovei Irineu Mihălcescu, ales în scaun la 29 noiembrie 1939, era suferind și avea neapărată nevoie de o persoană tânără, energică și capabilă care să-l ajute la refacerea eparhiei, din toate punctele de vedere. Arhiepiscopul Vicar Valeriu Moglan Botoșeanul, om înaintat în vârstă, abia putea face față administrației Spiridoniei din Iași, unde, potrivit actului de fundațiune, nu putea fi delegat decât vicarul-arhiepiscop.

Pe acest temei, în primăvara anului 1945, Mitropolitul Irineu Mihălcescu a cerut stăruitor Ministerului Cultelor să înființeze un al doilea post de Arhiepiscop-vicar la Mitropolia Moldovei. Aprobându-se cererea, Mitropolitul Irineu, în calitate de chiriarh și eparhiot al locului, a recomandat Sfântului Sinod să aprobe alegerea în acest post a Părintelui Ioan Marina, de la biserica Sfântul Gheorghe din municipiul Râmnicul Vâlcea, văduv prin decesul soției de aproape zece ani, pe care-l cunoștea bine de când l-a avut student și din timpul cât a păstorit ca locotenent de Episcop la Râmnic și apoi de Mitropolit la Craiova, apelând deseori, în chestiunile cele mai grele ale eparhiei, la sprijinul său energie și înțelept. În propunerea înaintată Sfântului Sinod, marele teolog și cărturar Irineu Mihălcescu - Mitropolitul Moldovei, îl caracteriza astfel pe Părintele Ioan Marina: “Este un preot cu o cultură superioară, plin de energie, un excelent gospodar, un om de inițiativă și un spirit organizatoric, cum puțini oameni am cunoscut în viața mea. În Mitropolia Olteniei este cel mai respectat, cel mai stimat și mai iubit de toată lumea, pentru cinstea și înțelepciunea sa. Este singurul om pe care-l socotesc capabil să facă față situației în care se găsește Sfânta Mitropolie a Moldovei în aceste grele împrejurări”.

Luând act de propunerea Mitropolitului Irineu, Sfântul Sinod, în ședința sa din 30 iulie 1945, în urma cercetării și examinării canonice, a

aprobat alegerea preotului Ioan Marina în cel de-al doilea post de Arhiepiscop-vicar, nou înființat, la Mitropolia Moldovei, și i-a acordat rangul ierarhic de Arhiepiscop, cu titulatura de Vasluiuanul.

După emiterea Decretului de confirmare a alegerii, în ziua de 11 august 1945 a fost tuns în monahism, la Mănăstirea Cetățuia, când a primit patronimicul Justinian, făcându-i-se și hirotesia în treapta de Arhimandrit.

În aceeași zi, în Catedrala Mitropolitană, la slujba Vecerniei, s-a săvârșit iposifirea Arhimandritului Justinian Marina.

Hirotonia în arhiepiscopie a avut loc Duminică, 12 august 1945, în Catedrala Mitropolitană din Iași, în cadrul slujbei Sfintei Liturghii, și a fost săvârșită de Mitropolitul Irineu Mihălcescu, împreună cu Episcopul Antim Nica și Arhiepiscopul Valeriu Moglan.

În cuvântarea rostită după hirotonie, noul Arhiepiscop-vicar al Mitropoliei Moldovei și Sucevei, Justinian Vasluiuanul, spunea: “Nu am altă rugăciune către Dumnezeu, în aceste solemne momente, decât să-mi dea milă, putere, înțelepciune și mai ales har pentru ca acolo unde este îndoială eu să seamăn credință, acolo unde este întristare să seamăn bucurie, acolo unde este disperare să seamăn nădejde, acolo unde este ceartă să seamăn pace, acolo unde este ură să seamăn iubire și acolo unde este întuneric să seamăn mereu lumină”.

Înaintat în vârstă și cu sănătatea zdruncinată, la 16 august 1947, Mitropolitul Irineu Mihălcescu s-a retras din scaun și Patriarhul Nicodim Munteanu l-a numit locțiitor, până la alegerea titularului, pe Arhiepiscop-vicar Justinian Vasluiuanul.

Întrunit la București, în ziua de 19 noiembrie 1947, sub președinția Mitropolitului Nicolae Bălan al Ardealului, în absența Patriarhului Nicodim Munteanu, care își căuta alinarea suferințelor trupesti sub îngrijirea medicilor în clima de la Mănăstirea Neamț, Colegiul Electoral Bisericesc a ales Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei pe Arhiepiscopul Justinian Marina, care se arătase vrednic de acest scaun prin roadele strădaniilor sale în anii de lucrare ca arhiepiscop-vicar.

Nou alesul Mitropolit al Moldovei, Justinian Marina, mărturisea în fața membrilor Colegiului Electoral: “Primesc însărcinarea grea pe care mi-o încredințați astăzi ca pe o poruncă de sus. Și o primesc cu nădejdea, mai ales, că mi se dă prilejul să-mi continui mai temeinic munca mea în eparhia unde am activat doi ani. Ținând seama de împrejurarea specială în care se găsește Moldova, după un război atât de nimicitor, urmat de o secetă cumplită, activitatea noastră va fi pusă în slujba renașterii spirituale, morale și materiale a poporului credincios din această parte de țară”.

După primirea investiturii, la 22 decembrie 1947, a fost instalat în scaun la 28 decembrie, același an, în Catedrala Mitropolitană din Iași, în cadrul slujbei Sfintei Liturghii, săvârșită de un sobor de arhiepiscop, de preoți și diaconi, în prezența membrilor Sfântului Sinod, a reprezentanților autorităților de stat centrale și locale, a numeroși clerici și credincioși.

La sfârșitul ceremoniei de instalare, Mitropolitul Justinian Marina s-a adresat celor prezenți în Catedrală, spunând, între altele: “Biserica este tot mai mult chemată - de vremuri și de oameni - să purifice, să înnoiască și să înobileze viața omenească, să aducă în viața socială duhul păcii și al înfrățirii, duhul slujirii și al jertfelniciei, propovăduind tuturor munca pașnică, cinstea, dreptatea și omnia; este chemată să împuternicească sufletul românesc cu țaria iubirii, a solidarității și a unirii”. Și a adăugat: “Avem multe de înfăptuit. Ținta noastră de seamă trebuie să fie însă păstoria spirituală, diriguirea și vindecarea sufletească, luminarea conștiințelor prin înlăturarea confuziei care domnește în lume, împăciuirea oamenilor prin dezvoltarea spiritului de solidaritate socială, prin stimularea sentimentelor nobile și prin dezvoltarea dragostei de aproapele nostru”.

Dr. Stelian Gomboș
(București)